DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
PUERPERARUM FEBRE,

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate dignissimi Vice-Cancellarii

ARCHIBALDI DAVIDSON, S. S. T. P. P.

ET COLLEGII GLASG. PRAEFECTI;

NEC NON,

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU,

ET NOBILISSIMAE FACULTATIS MEDICAE DECRETO;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

IN COMITIIS

UNIVERSITATIS GLASGUENSIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

CAROLUS PENNINGTON, A. M.

ANGLUS,

Societ. Chirurg. Lond. necnon Soc. Reg. Med. Edin. Sod. Ord.

AD DIEM XXIX JUNII, HORA ET LOCO SOLITIS.

GLASGUAE,

EXCUDEBANT GULIELMUS REID ET SOCII.

MDCCXCV.

√ Subj.

Reverendo admodum viro,

Fratri dilectissimo,

THOMAE PENNINGTON,

de Alfordia in Comitatu Lincolniensi;

itemque

carissimo Amico,

JACOBO ROBINSON, Armigero,

de Papplewick, in Comitatu Nottinghamiae,

Hoc Tentamen Inaugurale

inscriptum voluit

AUCTOR.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

PUERPERARUM FEBRE.

PROVIDA natura, uterum haud ſine moleſtia ſaepe ac dolore gerendi, et, tempore graviditatis juſto elapſo, cum dolore graviſſimo et ſummo interdum vitae diſcrimine, pariendi munera, praeſtare ſexum ſequiorem, certa lege, obſtrinxit. Quamvis autem puerperae pericula tam formidoloſa effugerint, in morbos diverſos incidere fiunt maximè proclives.

Hiſce ex morbis, febre puerperium comitan-

te, nullus periculofior, aut faepiùs evadit lethalis. Multi quidem, conjuges cariffimas malo tam funefto faepe fublatas, caufâ juftiffimâ, moerere ac plorare; omnes autem, quorum mentes mortalia tangunt, ftragem quam edit hic morbus, lugere coguntur. De hac febre, pauca, hac in differtatione, in animo eft mihi in lucem proferre.

DEFINITIO.

Brevi poft partum, raro die fecundo citiùs, fextove feriùs, figna pyrexiae, dolor abdominis gravis, dolor circa frontem et fupercilia, refpiratio molefta aut difficilis.

HISTORIA MORBI.

Quoties hic morbus in Nofocomiis graffetur,

fignis

ſignis magis certis minùſque variantibus ſtipatur, quám quae morbum in domibus privatis ſaevientem notant. Morbi igitur hiſtoriam, ſub priore forma, paucis enarrare conabor. Poſtea verò, quae diverſa ſigna morbo privatim implicitis oriantur, faciliùs et accuratiùs demontrari poteſt.

Ingruit hic morbus, cum horrore, quem comitatur vel ſequitur dolor abdominis, preſſu ingraveſcens, ac vomitio aliquando biliosa. Ab initio morbi, dolor graviſſimus frontem et ſupercilia occupat, proſternuntur vires, vultuſque prae ſe fert animum demiſſum. Pulſus arteriarum fiunt frequentiores, ac in pleriſque exemplis, ſemper ferè debiliores. Brevi poſtquam invaſerit morbus, reſpiratio fit moleſta et difficilis. Morbo ineunte, urina plerumque redditur parca, atque alvus ſemper ferè eſt aſtricta. Fluxus lochiorum et lactis ſecretio parùm impediuntur. Sitis immodica urget. Moleſtia tam generalis aegrotam infeſtat, ut in lectulo ſe mo-

vere vix valeat, et in dorſum faciliùs decumbat. Morbus talem curſum tenet, per diem unum alterumve, quo tempore, ſi ultro invaſerit diarrhaea, ut ſaepe accidit, omnia ferè ſigna miteſcunt.

Haec autem remiſſio, ſpatio duodecim horarum rariùs excedit, quum ingraveſcunt ſigna ſupra memorata: et praeterea lactis ſecretio omnino impeditur, et fluxus lochiorum minuitur. Hoc curſu progreditur morbus, donec faeces ſubnigrae et foetidè olentes, inſciente aegrotâ, dejiciuntur. Aegrota nunc ſubitam mutationem ſubit. Moleſtiis enim et inquietudine antea jactata, his omnibus vacat, et quiete gratiſſimâ frui videtur. Brevi autem poſtea extremae corporis partes frigeſcunt, vires magis magiſque proſternuntur, et mors inevitabilis, die quarto, quinto, vel ſexto accedit.

In quibusdam exemplis, vis morbi et periculum, diarrhoea urgente, omnino evaneſcunt. Aliás verò, copioſè erumpit ſudor generalis,

qui

qui ſigna omnia mitiora reddit. Sed hujusmodi exempla rariùs occurrunt: Pleraeque enim aegrotae in Noſocomiis decumbentes, atque hoc morbo correptae, de medio tolluntur.

Hoc modo plerumque progreditur hic morbus. Sed qualis ſit morbi natura, intelligere, animum ad ſigna, quibus ſtipatur, attentiorem advertere oportet.

Quamvis hic morbus, die ſecundo vel tertio poſt partum plerumque invadat, quaedam inveniuntur exempla, in quibus, die quarto, quinto, ſexto, etiamque duodecimo poſt partum acceſſit; nec deſunt exempla ubi intra viginti quatuor poſt partum horas invaſit. Nonnulli quidem, hunc morbum etiam partum praeceſſiſſe, vel parturientem corripuiſſe exiſtimârunt: Pauci verò huic opinioni fidem praebuerunt.†

Horrores,

† Vide *Obſervations on Puerperal Fever by* Jos. Clark, M. D. in Dr. Duncan's Med. Com. Decade 2. vol. 5. page 321. and *Treatiſe on Puerperal Fever by* Nath. Hulme, M. D. page 88.

Horrores, qui prima inter ſigna morbi venientis oriuntur, interdum graviores, aliàs verò leviores, vix ullum aegrotae incommodum afferunt. Nauſea et vomitio ſaepe materiae ſubflavae, bilioſae, hoc ſignum plerumque comitantur.

Dolor abdominis primùm manu parti admotâ tantum percipitur; ſed paulatim ingraveſcens, evadit adeo acutus, ut ſtragulorum tegumentum tolerari nequeat. Hic dolor totum abdomen plerumque permeans, regionem autem, hypogaſtricam praecipuè occupans, motu nonniſi preſſuve adhibito, rariùs eſt gravis vel acutus. Abdomen, morbo ineunte, molle, brevi poſt et per morbi decurſum, ſemper feré intumeſcit.

Per totum morbi decurſum, pulſus arteriarum, ſenſu ſtrictiore, ſunt celeres. Arteriae enim celeriter micant, atque ictus circiter centum vel centum et triginta, minuto temporis, edunt. Pulſus verò earum, morte jam inſtante, fiunt adeo frequentes, ut numerari nequeant.

Morbo

Morbo quidem accedente, in quibusdam exemplis, pulsus est plenus et validus, sed paulo post, morbi progressu, usque ad finem ejus infelicem, magis magisque debilis evadit.

Capitis dolor, qui frontem occupat, atque per morbi cursum manet fixus, rariùs est adeo acutus, ut aegrota de eo unquam gravissimè conqueratur.

Vultus aspectum valdè mutatum praebet. Oculi subsidunt; rubescunt genae; partes circa nares et labia pallescunt; oris lineamenta collabuntur, et anxietatem magnam animumque demissum satis demonstrant. Qui vultum hoc morbo laborantis semel observavit, quinam sit aspectus, semper in memoria tenebit.

Lingua, morbo accedente, plerumque est albida et humida, interdum autem arida cum lineâ rubrâ per medium percurrente. Morbo progrediente, arescit multùm, materiâ quâdam flavâ aut subfuscâ obducta. Sitis magis minusve

urget,

urget, pro ratâ parte, ut linguae conditio variетur.

Cutis interdum quoad calorem naturalis, ſaepiùs praeter naturam caleſcit areſcitque. Sudores aliquando viſcidi erumpunt, faciem, collum, et pectus ſolùm occupantes.

Lactis ſecretio et fluxus lochiorum diverſis aegrotis multùm variantur. Saepiſſimè accidit, ut lactis ſecretio, per horas viginti quatuor primùm elapſas, minimè laboret: ſed haud raró, per morbi decurſum, omninò impeditur. Quaedam aegrotae, ut perhibent nonnulli auctores, ab initio ferè morbi, infantes lactare noluerunt. ‡ Quoties igitur aliquid tale acciderit, lactis ſecretionem eſſe imminutam, concludere fas ſit. Fluxus lochiorum plerumque fit parcior: nulla autem experimenta adhuc inſtituta, *in putredinem tendere*, ut quidam volunt, ſatis demonſtrant. ||

Reſpiratio,

‡ Vide *Pract. Eſſ. by* J. CLARKE, M. D. page 121.

|| Vide *Treatiſe on Lying-in-Women, by* MR. WHITE, page 16.

Refpiratio, modo fingulari laborans, nec ftridula, nec folito citatior eft. Aegrota, fpiritum quafi dimidium trahere, vel quantum poteft, cohibere conatur. Plenâ enim infpiratione, ex fepto tranfverfo vifcera abdominalia premente, maxima oritur moleftia. Haec quidem moleftia, prout magis minùfve urgeant dolor abdominis et tuffis quâ faepe ftipatur morbus, fit gravior.

Alvus fub initium morbi femper ferè aftricta, viginti quatuor, vel ad fummum, triginta fex horis elapfis, fponte fluit. Faeces quoad colorem fubfufcae, foetidè olent, materiâ quâdam limofâ vel fpumofâ faepe obducuntur, ac brevi poft dejectae fuerint, motum inteftinum, fubftantiae cuidam effervefcenti, fimilem exhibent. Sub finem morbi, faeces fubnigrae, magis foetidè olentes, infciente aegrotâ, dejiciuntur. Si alvus ante mortem inftantem, faepiffimè fuerit ducta, intumefcentia abdominis plerumque fubfidit.

Morbo ineunte, urina ſolito parcior difficile redditur, alvo autem ſemel biſve ductâ, copioſiùs et faciliùs fluit. Quoad colorem varia eſt urina. Quum eſſet ſolito coloratior, hoc ex lochiis illi admixtis pendere, veriſimile eſt. Urina quidem plerumque ſubfuſca, materiam quandam ad fundum propè vaſis quod continet, natans praebet.

Ante finem hujus morbi infauſtum, nec ſordibus, nec nigritiâ obducuntur dentes. Per totum morbi decurſum nunquam adeſt delirium. Miſerae aegrotae, ad extremum uſque vitae momentum, mens manet ſua.

Diarrhoea, ſaepiſſimè, interdum autem urina turbida copioſè reddita, vel ſudores copioſi, eventum hujus morbi felicem inſtare praeſagiunt.

Haec ſigna jam recenſita ad hanc febrem in noſocomiis graſſantem praecipuè ſpectant. In noſocomiis omnia hujus morbi ſigna multùm ſibi conſtant. Aliàs verò diverſis aegrotis

maximè

maximè diverſa ſunt ſigna. De his igitur poſtremis, pauca facere verba nunc erit neceſsè.

In quibuſdam exemplis, morbi acceſſio, ad diem uſque octavum, decimum vel duodecimum protrahitur. In aliis, brevi poſt partum invadit. Hujuſmodi exemplum, in quo morbus intra duodecim poſt partum horas impetum faciebat, mihi quidem medicinam facienti occurrebat.

Hic morbus, ut fit in noſocomiis, haud ſemper cum rigoribus * ingruit. Diarrhoea enim, vel vomitus, vel dolor tantùm abdominis, pulſuſque citatus, prima inter ſigna morbi incipientis ſaepe obſervantur. Quaſdam etiam aegrotas, moleſtia tantùm generalis, lactandi averſatio et loquendi primùm infeſtant.

 Morbo

* "It has hardly," ſays Dr. Clarke, "occurred "to me, to ſee a caſe in which the diſeaſe began "with a ſhivering fit."

Vide Pract. Eſſ. page 120.

Morbo adveniente, pulſus arteriarum, per horas ſaepe plurimas, fit plenus duruſque.

Progrediente morbo, aphthae interdum fauces occupant. Subſultus tendinum aliquando vexant; denteſque ſordibus nigris obducuntur.

Morbus, de quo nunc agimus, curſum tenet longiorem, ad diem uſque duodecimum vel decimum quartum plerumque perductus. Delirium vel coma, die morbi tertio quartove invadens, eventum hujus mali miſerabilem interdum praecedit.

Quum ad ſinem felicem perduceret hic morbus, ſimilem, quoad naturam, cum eo in noſocomiis graſſante, terminationem, agnoſcit. Indicia autem talis eventus proenuncia, nullo modo tam certa et perſpicua ſunt. In hoc morbo enim, vis ejus et ſigna lentè et paulatim miteſcunt.

CADAVERA

CADAVERA SECTA.

Quae, cadaveribus hoc morbo ſublatorum inciſis, oculis anatomicorum obverſata ſunt, ad ea nunc animum advertamus. Hic loci autem obſervare licet, quod quidem notatu eſt digniſſimum, cadavera mortuarum, ſive in noſocomiis ſive privatim implicitae fuerint, eadem ferè indicia anatomico inſpicienti praebere.

Quo tempore accedit mors, abdomen plerumque tumet; vel eodem tempore, urgente diarrhoeâ, omnino ſubſidit. Abdomine in priori caſu inciſo, aër putridus ſemper erumpit: Humor foetidus ſemper inter inteſtina cum particulis *materia albidae caſeae* circum ea natantibus, vel externae eorum ſuperficiei adhoerentibus, repertus eſt. Haec albida materia, ſine dubio, ex peritonaeo, tum muſculos abdominales inveſtiente, tum inteſtina obtegente,

gente, exudat. Illa ſaltem pars peritonaei inflammatione nunquam non tentatur.

Semper inflammatur omentum. In quibuſdam exemplis, fit laxum, et ſuppuratur: Aliàs verò gangraenâ laborat: quibuſdam in locis, ſaepe craſſeſcit; atque haud rarò, cum inferiore parte fundo uteri adhaerente, per medium laceratur.

Inteſtina adhaereſcunt plerumque, veluti inter ſeſe leviter conglutinata, aëreque haud raró diſtenduntur. Levis quidem inflammatio externam eorum ſuperficiem ſemper ferè tentat.

Ex cadaveribus a Dr. Hulme inciſis, in uno tantùm exemplo *, uterus morbo laborare repertus eſt. In hoc quidem exemplo, uteri ſuperficies nigritiâ afficiebatur. Haec autem uteri affectio, ex omento gangraenoſo, viſceribus abdominalibus inferiùs conglutinato, et peritonaeo ſuperiùs in ſuperficiem uteri incumbente,

* *Vide Caſe 4th.*

bente, pendere videbatur. Quoad alia, uterus reperiebatur ſanus. DR. HOME cadavera inſpicienti, unum exemplum, ovarii ſiniſtri duritie affecti et membranâ tenui, albidâ, ut accidit aliis viſceribus inflammatis, obducti, in conſpectum ſeſe dedit. † Quae verò in hoc exemplo detexit hic medicus, aliis vix unquam adſunt.

In quatuor cadaveribus a DR. HULME inſpectis pulmones conſpiciebantur morbidi, ad inferiorem partem interdum nigreſcentes, interdum liveſcentes.

Experimenta, in fluidum in cavo abdominis effuſum, a DR. PEARSON medico ingenioſo inſtituta, memoriae tradidit DR. CLARK. ‡ De hâc autem chymicâ analyſi, utpote quae nihil utile medicinam facienti afferret, et hanc diſſertationem ultra limites uſitatos nimis traheret, plura facere verba, ſupervacaneum duco.

Talia

† Vide *Clinic. Exp.* page 77.
‡ Vide *Pract. Eſſ.* page 138.

Talia ſunt, quae, cadaveribus inciſis, oculis praecipue obverſata ſunt. Sed praeter haec jam memorata, veſicula fellis diſtenſione, ventriculus flatu, interdum laborat. Inteſtina quoque, faecibus ſubfuſcis, foetidè olentibus ſaepe conſtipantur. De his autem fuſiùs tractare ab re foret alienum. Unum, de hac re, tantùm adjiciam. Si aegrota, intra dies poſt partum quatuordecim, morti conciderit, uteri ſuperficies interna, ſubnigrum et gangraenoſum praebet aſpectum. Haec autem nigritia minimè habenda eſt gangraenoſa. Hanc enim materiam ex uteri ſuperficie detergere, et poſtea uterum ipſum ſanum videre poſſumus. Fas ſit igitur concludere, vaſa, ex quibus proveniunt lochia, hanc materiam effundere. Hiſce quoque ritè conſideratis, ex quo fonte fluunt errores eorum, qui, uterum hoc morbo laborare, aſſeruerunt, facilè videre eſt.

DIAGNOSIS.

DIAGNOSIS.

Quamvis autem in noſocomiis decumbentibus, et hoc morbo privatim laborantibus ſigna inter ſe ſunt ſaepe diverſa, tamen ſigna pyrexiae, dolor abdominis, dolor capitis juxta ſupercilia, reſpiratio difficilis aut moleſta ex cupiditate ſpiritum cohibendi, vultuſque demiſſus, quae faeminas hoc morbo privatim implicitas infeſtant, hujus febris *indicia certiſſima* habeantur, atque morbum omnibus aliis puerperium ſtipantibus ſatis ſecernant.

Hiſce indiciis haud ritè conſideratis, quidam medicinam facientes, febrem puerperalem, a doloribus partum ſequentibus, febre lacteâ et miliari, uteri inflammatione, paſſione Iliacâ, colica flatulenta, et cholera dignoſcere vix potuerunt.

CAUSAE REMOTAE.

Caufae Praedifponentes.—Si faeminae parturientes moleftiis et doloribus minùs gravibus, ut accidit brutis, plerifque animantibus, fubjectae effent, quas tamen mutationes fubit corpus graviditatis et parturiendi tempore, eae morbis affici proclive reddunt. Quum verò humani generis puerperae cum fumma difficultate et maximo dolore parturiant, corpus, poft partum, morbis fit valdè obnoxium.

Ab re omnino foret alienum, omnia quibus morbus puerperis inducatur, hac in differtatione, enumerare. Licet tantùm obfervare, totum corpus, *genus nervofum* praefertim, et *vifcera chylo elaborando dicata*, tempore graviditatis, tales fubire mutationes, ut, brevi poft partum, fanitate integrâ frui, non poffit.

Genus nervofum, hoc tempore, leviffimas quidem impreffiones fufcipit, *vafa abdominalia*, menfibus

menſibus graviditatis praeſertim ultimis, ad agendum maximè ſtimulantur, et *organa chylum elaborantia* vi tam adauctâ agunt, ut ex toto ferè alimento chylum nutritioni aptum conficiant.

Faetu autem expulſo, hae functiones ita praeter naturam auctae non ampliùs neceſſariae ſunt. Sed veriſimile non eſt, haec organa ad inſolitas actiones ſtatu graviditatis excitata, illico poſt partum ſolita munera praeſtare. Mutationes tam ſubitae rariſſimè accidunt, et naturae legibus non conſtant.

Quamvis autem multa, quae puerperas huic malo faciunt obnoxias, explicatu difficillima ſunt, quin omnino pendeat a corporis conditione poſt partum peculiari haec ad morbum proclivitas, dubitari non poteſt. Similem enim morbum ex ullâ aliâ corporis conditione nunquam provenire ritè contendimus.

Cauſae Excitantes.—De cauſis febrem puerperalem excitantibus, varias et quidem contra-

rias opiniones in lucem ediderunt auctores medici. Hunc morbum nosocomia pervagantem äeris conditio in cubiculis peculiaris concitare videtur. Rem ita sese habere, observationes medicorum satis comprobant. * Quae in nosocomio Edinensi anno 1774 observata sunt, hanc sententiam probant magis et firmant. Hoc tempore, febris puerperalis in hoc nosocomio tam graviter saeviebat, ut omnes puerperae hoc malo correptae sunt, ac de medio sublatae sunt. Cubiculum parturientibus proprium, DOCTORE YOUNG jubente, claudebatur, et huic rei operam dando, äeris conditio fiebat salutifera. Dies post quindecim, parturientes in eodem cubiculo exceptae, nullum morbi tam gravis exemplum ediderunt. †

Haec febris igitur, non semper fortasse, saepe verò sine dubio, in nosocomiis contagione locali

* Vide CLARKE's *Observat. in Comment.* Med. page 312.

† YOUNG *Praelect.*

cali pervulgatur. Talis antem contagio, a contagione humanâ, quae, ut mihi videtur, febrem puerperalem numquam inducit, maximè eſt diverſa. In noſocomiis enim puerperis inſtitutis, aegrotantes, quibuſdam anni temporibus, hoc malo aliquando plectuntur: puerperae autem in lectulis ſibi vicinis diverſimodè afficiuntur.

Veriſimillimum eſt, äerem huic contagioni faventem, ſimilem revera agnoſcere conditionem, cum ea äeris conditione, quae, in corporis ſuperficie vulneratâ vel ejus actioni ſubjectâ inflammationem eryſipelatoſam efficit. Documentum, de hac re, certiſſimum ex DOCTORE YOUNG adducere licet: In cubiculo aegrotantium quorum cura chirurgis mandatur, quod cubiculo parturientibus dicato erat vicinum, ante quod tempus haec febris in noſocomio Edinenſi accedebat, inflammationes eryſipelatoſae ſaevire caepêrunt. Hoc malum paulatim creſcens, adeo ingraveſcebat, ut, febre nunc invadente, hujuſmodi

jusmodi inflammationes, omnia etiam leviſſima vulnera occupabant.

Quae res privatim implicitas hoc morbo afficiunt, difficillimè explicantur. Haud quidem abſimile eſt, multas, quae hanc febrem efficiunt, cauſas ſub tenebris adhuc latere. Inter cauſas tamen, quae hoc malum concitant, annumeranda ſunt, corpus frigori ſubjectum, animi affectus, diaeta inepta, et cubicula quibus decumbunt puerperae aëre frigidulo, puro minimè perflata. Lactis ſecretio quoque, ſubito ſuppreſſa, hunc fortaſſe morbum interdum concitare valeat.

Quidam, febrem puerperalem in urbibus, urbe praeſertim Londinenſi, epidemicè graſſatam eſſe, exiſtimârunt.* Hic autem morbus epidemicus a contagione peculiari pendere non videbatur. Idem auctor enim, morbos inflammatorios

* Vide Clarke *Pract. Eſſ.*

matorios indolis eryſipelatoſae, eodem tempore, maximè ſaeviiſſe, nos facit certiores.†

Praeter has cauſas jam memoratas, aliae hunc morbum concitare exiſtimantur; quales ſunt, fluxus lochiorum ſuppreſſus,‡ uteri inflammatio,|| bilis ſecretio aucta,¶ formitis putridi abſorptio.⸸

Lochiorum autem fluxus, morbo ineunte, rarò ſupprimitur; uterus etiam, cadaveribus inciſis, inflammatione tentari rariùs videtur; bilis ſecretio puerperis ſemper ferè augetur, quamvis rariſſimè occurrat febris; nec ulla hujus febris abſorptione putridi fomitis pervulgatae documenta adducuntur certiſſima.

CAUSA

† Ibid. page 115.

‡ Boerhaave, Smellie, Tissot.

|| Vide Felicis Plateri *Prax. Med. Tom.* II. cap 13.

¶ Haec videtur eſſe Doctoris Butter opinio. Vide *De feb. puerp. Opus*, page 13.

⸸ White *loco citato*, page 24.

CAUSA PROXIMA.

Omnes ſententias et conjecturas, de *cauſa febris puerperalis proxima*, ab auctoribus medicis traditas, hac in diſſertatione, recitare nec licet nec oportet. *Tres* tantùm opiniones, de hac re, attentionem noſtram jure vindicare videntur; eorum ſcilicet opiniones, qui cauſam hujus morbi proximam *lactis metaſtaſi*, vel *inflammationi peritonaei*, vel *cauſae typhi proximae ſimilem* attribuere volunt.

1. Multi medici *Metaſtasin lactis* eſſe cauſam proximam opinati ſunt. Praecipua, quibus hanc theoriam ſuffulciunt, argumenta, ex mammarum conditione, ſub initium morbi, indiciis, quae, cadaveribus inciſis, in conſpectum veniunt, et ſignis aegrotae valetudinem recuperantis pendent.

Morbo accedente, mammae interdum fiunt flaccidae et relaxantur, atque lactis ſecretio impedita,

pedita brevi omnino ceſſat. Haec verò obſervatis haud ſemper conſtant. Lactis enim ſecretio, morbo ineunte, ſaepe eſt copioſa, quae per diem unum alterumve ſaltem perſtat.* Praeterea autem, lac fluere ceſſans, morbi progreſſu, huic febri nihil habet proprium. Idem enim, omnibus morbis puerperium comitantibus, ſemper ferè accidit.

Quae, cadaveribus inſpectis, oculis obverſata, hominibus ad hanc opinionem proferendam ſuadent, ea, ex fluido in cavo abdominis reperto lac vaccinum vel ſerum ſimulante, oriuntur. Haec autem fluida, quoad ſimilitudinem tantùm eadem, quoad chymicas qualitates, omnino ſunt diverſa. Porro, fluidum ei in abdomine hâc febre ſublatarum omnia ſimile, in viris pneumoniâ ſublatis repertum eſt, ubi lactis metaſtaſis nullo modo locum habere potuit. †

Quo

* Vide Leake *Pract. Obſervat. on the Childbed fever*, &c. Editio 6ta. Vol. II. page 67.

† Vide Morgagni *de ſed. et cauſ. Morb.* No. 47. Epiſt. 20.

Quo tempore convalefcere caepit aegrota, lactis fecretio reftituitur. Ex hoc, quidam, argumentum ad opinionem fuam firmandam deducunt. Hoc autem ad organa, valetudine recuperatâ, propriis muneribus perficiendis apta attribuendum eft. Idem quoque, ut jam obfervavi, aliis accidit acutis morbis, quibus plectuntur puerperae.

2. Hulme et Leake *inflammationem peritonaei*, *caufam* hujus morbi effe *proximam*, exiftimarunt. ‡ Cadavera fecta peritonaeum inflammatione tentatum fuiffe fatis comprobant.

Huic autem opinioni objicitur: 1mo. fpecies, quas fectio cadaverum detegit, effectus potiùs, quàm caufas morborum oftendere: 2do. in hoc morbo, febrem, figna inflammatoria plerumque praecedere: 3tio. pulfum arteriarum, inflammationem gravem raro unquam indicare: 4to. aegrotam, fanguine miffo, majore difcrimine verfari:

‡ Vide Leake, *loco citato*, page 83.—et Hulme, *Treatife* page 161.

verſari: 5to. hunc morbum futurum funeſtum citiùs terminari, quàm quum vexaret inflammatio, nonniſi gangraenâ urgente: poſtremo, inflammationem peritonaei ſignum haberi ſecundarium, quod ex actione cordis et arteriarum majorum adauctâ, ac vi arteriarum et venarum in abdomine minutarum imminutâ, oriri videtur.

Haec quidem argumenta jam tradita, tam rationi conſentanea pleriſque videntur, ut medici recentiores plurimi, theoriam, de qua nunc agimus, omnino rejiciunt.

3. Plures attamen, febrem puerperalem, *ſimilem cum typho cauſam proximam* agnoſcere, opinioni favent. Doctor Walsh, in ſua, de hac re, diſſertatione ingeniosâ, hanc opinionem probare et firmare ſtrenuè conatus eſt. †

Argumenta, quibus nititur haec theoria multa

† Vide Walsh *Pract. Obſervat. on the Puerper. fever*, page 15.

multa ac quidem verisimilia ad sequentia capita redigantur. Primo, primaria signa hujus febris ac typhi habentur eadem. 2do. Uterque morbus saepe, eodem tempore, epidemicè grassatur. 3tio. Eaedem causae excitantes morbos utrosque efficiunt. Postremo, febris puerperalis habetur contagiosa, quae typhum iis hac contagione inquinatis concitat.

Primum quidem argumentum verisimillimum est. Prima signa typhum comitantia sunt, vis *generis nervosi* imminuta, vires prostratae, actio cordis et arteriarum abnormis, et organa *chylo conficiendo sacra*, suis muneribus malè fungentia‡. Signa quoque his similia febrem puerperalem incipientem comitantur. Venit igitur considerandum, an haec signa sint primaria, aut unica, quibus stipatur febris puerperalis incipiens. Haec quidem signa, hâc febre incipiente,

‡ Vide *Observat. on the seat and causes of diseases illustrated by the Dissect. of* MORGAGNI, DR. HAMILTON, Jun. vol. 1. page 74.

incipiente, ſe primùm in conſpectum praebere, negari non poteſt. Sed patet manifeſtè, ut, eâdem ſerie, haud ſemper ſequantur, aliaque ſigna primaria interdum occurrant.

In febre typho, vis generis nervoſi imminuta actionem cordis et arteriarum abnormem ſemper ferè praecedit. In febre autem puerperali, cor et arteriae actiones priùs edunt inſolitas, quas indicat pulſus citatus, quàm genus nervoſum ullo modo laborare videtur. Porro, dolor abdominis, jure magis quàm vis generis nervoſi laeſa, ſigna inter primaria habendus eſt.

Ex ſecundo argumento, quamvis eſſet magis veritati conſentaneum, typhum ac febrem puerperalem unum eundemque eſſe morbum, nihil poteſt deduci. Morbi enim epidemici ſpeciei diverſae, eodem tempore, graſſari obſervantur. †

Quum verò typhus et febris puerperalis iiſdem

‡ Vide *Obſerv. on the Epidemic Diſeaſes of Barbados, by* WM. HILLARY, M. D. p. 125.

dem caufis excitantibus induci poffent, fas fit concludere, ut quibufdam videtur, morbum utrumque fimilem agnofcere indolem, quamvis quodammodo varietur morbus, prout corporis conditio fuerit diverfa.

Si autem obfervationes medicorum, frigus corpori admotum, diaetam ineptam, animique affectus, hanc febrem concitare doceant, vel caufas fimiles typhum inducere, vel morbos effe omnino diverfos, concedendum eft. Ad opinionem, de hac re, pofteriorem, utpote quae fit verifimilior, accedere magis fert animus.

Haec autem febris, ut perhibent quidam, contagione typhi pervulgatur.‡ De argumentis, quibus nititur haec fententia, maximè ambigatur. Facti fumus certiores, febrem puerperalem in quâdam domo brevi antea typho implicitis fuperveniffe. Morbum autem utrumque eodem ferè tempore, graffari, res certè fortuita habenda eft.

Praeterea,

‡ Dr. Walsh, *Loco Citato*, p. 15.

Praeterea, quidam asseruerunt, febrem puerperalem in nosocomio, *Hotel Dieu* dicto, Parisiensi, semper excitari, quoties res contagioni pervulgandae favent. ‡ Hoc autem a veritate abhorret. Quum enim cubicula, puerperis in eo nosocomio propria, cubiculis aegrotantium sub chirurgo, essent vicina, contagio cubicula chirurgica, eo tempore, pervagans, ex quâ oriri videbatur febris puerperalis, inflammationem erysipelatosam, nullo modo typhum, inducebat. †

Haec fortasse argumenta ad exempla in nosocomiis puerperis ex toto dicatis occurrentia spectare videantur. Faeminae enim, in hisce locis, aegrotis in cubiculis chirurgicis decumbentibus, saepe fiunt similes. Iis igitur opinionem proferentibus, febrem puerperalem, easdem causas ac typhum agnoscere, nequaquam convenire mihi liceat.

Aliud

‡ Vide WALSH—*Loco citato.*

† Vide PEU—*Paris* 1694.

Aliud argumentum adducunt hujus theoriae fautores, ex eo quod febris puerperalis contagione pervulgatur, et typhum aliis ac puerperis inducit. De hac re differens, Dr. Walsh, afferuit, duas faeminas puerperis in nosocomio regio Edinensi ministrantes synocho implicari. ‡ Rem ita sese habuisse, Dr. Young, in suis operibus manu scriptis a Dr. Hamilton servatis verbis definitis, negat. Ministras enim, ait hic medicus, febricula levi, lassitudinem quam susceperant, dum saeviebat in nosocomio febris puerperalis, excipiente, laborasse.

Sed praeterea, nulla unquam occurrunt exempla, in quibus rei medicae studiosi nosocomia puerperarum frequentantes, hac febre plectuntur. Quoad typhum, res aliter se habet. Multi enim cubicula typho laborantium ingredientes simili febre saepe corripiuntur.

Argumenta quibus nititur haec theoria, esse minimè

‡ Vide Walsh, *Loco jam citato.*

minimè valida oftendere jam conati fumus. Theoriam autem ipfam effe vanam, obfervata docent. Typhus enim puerperas interdum, fignis, quibus infignitur febris puerperalis, omnibus abfentibus, invadit.

Sequentes obfervationes a Dr. Crarke traditae, hanc rem probant et firmant. "From "the 18th. December till the 23d. January, thirteen women were affected with "fymptoms of general fever, without any appearance of local diforder in the abdomen. "All thefe continued beyond the ufual period "of ephemerae. Two of them only died, one "on the 8th. the other on the 17th. day "from the attack."

Dr. Walsh ipfe, hoc accidere, concedit, et de hac re fequentia habet verba.† "It will "perhaps be urged that the common infectious "fever often attacks in-lying women without "being

† Vide Walsh, *loco antea citato*, page 21.

" being attended by the affection of the abdo-
" men, and the other symptoms characteristic
" of the puerperal disease. This I will readi-
" ly acknowledge, as having myself observed
" it more than once." DR. HAMILTON, se hanc quoque rem observasse, auditoribus prodit.

Ex hisce igitur jam dictis ritè perpensis sequitur, typhum puerperas invadentem, signa febris puerperalis inducere non posse. Si enim res se ita haberet, puerperae in typhum, sine alio morbo, nunquam inciderent.

Si vera sint, quae jam dixi, hujus febris causa proxima, nec lactis metastasin, nec typhum agnoscit. Ad aliam, igitur de hac re, theoriam, vel ad peritonaei inflammationem, decurrendum est. Inflammationem peritonaei, hujus morbi esse causam proximam facilè quidem concedimus.

Qui huic opinioni fidem habuerunt, maximè quidem erraverunt, quippe qui signa diversa,

diversas

diverſas corporis conditiones, inflammatoria comitantia, haud ſatis accuratè diſtinxerunt. Aliàs enim, ut mihi videtur, haec opinio vulgatior fuiſſet.

Diu fuit obſervatum, ut phaenomena inflammationis, quibuſdam rebus interjectis, maximè varientur. Rem ita eſſe, omnes quidem medici uno ore conſentiunt. Neminem latet, ſigna inflammatoria, proſperâ valetudine fruentibus, et debilitantibus vel morbo implicitis ſupervenientia, multùm fieri diverſa.

De inflammatione ſatis tractare, omneſque quibus ſigna ejus fiunt diverſa, res, etiam enumerare, ultra fines hujuſmodi diſſertationi praeſcriptos nimìs traheretur oratio. Licet tantùm obſervare, ullam corporis relaxati aut debilitati partem, inflammatione tentatam, vaſorum actioni vi minore reſiſtere, et dolorem ideo leviorem edere.

Hoc fortaſſe modo, rationem reddere poſſumus, quâ inflammatio reverâ priùs exiſtit,

 quàm

quàm ulla adſunt ſigna febrilia aut dolor, in Enteritide, quae provectiores aetate, quorum vaſa laxa et debilia, partium vicinarum diſtenſioni reſiſtere minùs valent, infeſtat. Si autem, quae ſequuntur, obſervationes veritati conveniant, quaedam ſigna communia Enteritidem et febrem puerperalem comitantur. Morgagnius, ex auctoritate Valſalvae, memoriae prodidit, duritiem, tenſionem et levem dolorem abdominis, pulſum debilem, inaequalem, vultum ex oculorum furore et labiis liveſcentibus valdè mutatum, inflammationis inteſtinalis ſigna eſſe minimé incerta.

Ex naturâ cujuſdam cauſae excitantis, ut mihi videtur, inflammatum peritonaeum non ſolùm eſſe hujus morbi cauſam proximam, hanc autem inflammationem eryſipelati corpus debilitatum occupanti eſſe ſimilem, probari poteſt. Quo enim tempore hic morbus cubicula puerperarum in noſocomio Edinenſi pervagatus fuerit, contagio ſimilis eryſipelatoſam inflammatio-

nem

nem partibus corporis ulceratis induxiſſe videtur.

Mirum eſt quidem, omentum et peritonaeum inflammatione laborare, quum uterus cujus vaſa in ſuperficie internâ ſunt lacerata, morbo eſſet intactus. Res autem ita ſeſe habet; nihil igitur, ex hac re, theoriae objici poteſt. Hoc quoque, primo aſpectu, difficile, hoc modo, explicare poſſumus. Veriſimile eſt quidem, uterum, poſt faetum expulſum et ſanguinis fluxum copioſum, valdè mutatum, in conditionem inflammatam minimè tendere. Sed parturiendo, et conditione vaſorum per ultimos graviditatis menſes, proclivitas ad inflammandum, peritonaeo ſine dubio inducitur. Natura autem, ut fluxui cuivis uterino accidit, ad fluxum humorum ex ſuperficie corporis vulneratâ reficiendum, nihil providit. Vaſa porro, in ſuperficie vulneratâ, quo defectus humoris effuſi reficiatur, vi agunt majore. Atque, hoc

modo

modo, partes corporis vulneratae, in inflammationem incidere maximè fiunt proclives.

Nunc igitur, eâ animi, quâ decet, diffidentiâ, rogare volumus, utrum necne, ſigna morbum comitantia, cauſae excitantes, quae omnes inflammationem inducere valent, et cadavera ſecta, *proximam febris puerperalis cauſam* eſſe in *copore relaxato et debilitato peritonaei inflammationem*, probare tendant.

PROGNOSIS.

Quoties hic morbus noſocomia pervagatur, prognoſis habenda eſt infauſta. Plurimae enim puerperae in noſocomiis decumbentes, atque hâc febre correptae, remediis etiam, quae medicina excultior propoſuit et commendavit, ritè adhibitis, fato conciderunt.

Signis autem, quibus morbus ſtipatur, perpenſis,

pensis, quae bonum, quae malum indicant eventum, meliùs judicabunt medici.

Docet experientia, ut, quo citiùs post partum accedat morbus, et quo minùs conquerantur aegrotae, eo magis periclitantur. Ex abdomine magis minùsve tumente, de conditione et periculo aegrotae satis accuratè pronunciare possumus. Abdomen enim multùm tumens, spem salutis recuperandae fovere omnino vetat. Vibices carpos, manuum articulos et talos occupantes, mortem appropinquantem semper ferè praenunciant. †

Pulsus autem arteriarum, qui sit eventus, certissimè indicat. Quum enim perstaret pulsus per morbi decursum celer ac frequens, quantumvis alia se remiserint signa, haud abest periculum. Hunc morbum, ut supra dixi, esse solutum, praesagit diarrhoea copiosa, vel sudor generalis, vel urina turbida copiosè reddita. Sed pulsus, periculum abesse, et salutem instare

† DENMAN—on *Puerperal fever*, page 14.

ſtare pro ſigno certiſſimo ſolùm habendus eſt. Quum igitur, poſt tales excretiones, pulſus micarent validiores minuſque celeres ac frequentes, eventum felicem ſperare poſſumus.

METHODUS MEDENDI.

Quae in hoc morbo medendo indicantur, ſub conſilio triplice veniunt conſideranda. Primo, *inflammationem minuere.* Secundo, *vires aegrotae reficere et ſuſtinere.* Tertio, *ſigna moleſtiſſima reddere leviora.* De quibus autem modis hic morbus *arceatur*, paucis priùs diſſerere, quàm hanc rem aggrediar, opus eſt.

Febris quidem puerperalis, quàm quidam auctores exiſtimârunt, faciliùs praecavenda eſt. Quicquid enim, ut mihi videtur, ars humana ad hunc finem valet, ad functiones corporis naturales, per ultimos graviditatis menſes, in conditione ſanâ ſervandas, atque cauſas in-

flammationem in puerperis cientes praecavendas, ſpectat.

Diaeta tenuis, e vegetabili materiâ praecipuè conflata, et mitioris generis laxantia multùm efficiunt, ut functiones corporis omnes ritè perficiantur. Laxantia quidem medicamenta haec, tempore graviditatis, cum maximo beneficio adhibentur. Ratio quoque in promptu eſt. Tunc temporis enim pars cibi ſolida non ſolùm rejicitur; ſed etiam tranſitus bilis ſolitus per canalem inteſtinalem impeditur.

Ad alterum, de hac re, conſilium perficiendum, multis praecavere neceſſe eſt. Puerperarum enim corpora morbis inflammatoriis maximè ſunt opportuna. Modos uſitatiores inflammationi ſiſtendi, nemo ignorat. De his igitur, hac in diſſertatione, nihil adjiciam. Unum autem minimè praetereundum eſt. In noſocomiis puerperarum, omnia praecaveri debent, quibus aër frigidulus in cubiculis excipiatur, ac in iiſdem agitetur.

Hisce igitur de *prophylaxi* praemissis, ad consilia medendi nunc animum advertamus.

1. *Primum consilium* est *inflammationem minuere.* Huic fini, morbo ineunte, *fotus* abdomini admotus cum pannis laneis ex decocto calido *florum chamoemeli* expressis, apprimè conveniunt. Fotus per horam saltem unam adhibendus est, et sextâ vel octavâ quâque horâ repetendus. Hujusmodi fotui, Dr. Forster fidem habuit maximam. Asseruit quoque, fotum a seipso adhibitum effectus salutares semper edidisse. † Usum fovendi satis esse efficacem, Dr. Clarke, propriâ experientiâ firmavit, ‡ sed laudibus tam multis haud extulit. Quod si beneficium ex fovendo ullum speraveris, fotum primo morbi impetu ac diligentissimè adhiberi oportet.

Si

† Vide *Principles and Pract. of Midwifery*, by *Edward Forster, M. D.* page 303.

‡ Vide *Med. Comment.* Vol. 5. Decad. 2. page 323.

Si tempus fovendo aptum praeteriit, vel ſi, hoc remedio admoto, morbus adhuc ingraveſcat, *Epiſpaſtica* abdomini applicentur. Dr. J. Clarke epiſpaſticorum uſui objecit, utpote quae irritabilitatem, mirum in modum, adaugent, et pulſum citatiorem reddunt.† Quae verò obſervârunt alii medici fide ſpectabili, hanc rem minimè firmant: hâc autem in regione, epiſpaſtica habentur remedia maximè efficacia et utilia. Quocunque modo epiſpaſtica agant, totam ſuperficiem abdominis quae dolet, iis obduci oportet.

Cathartica—inflammationem multùm minuere tendunt. Optima ex his ſunt *ſales neutri*, qui glandulis inteſtinorum muciparis, non fibris eorum muſculoſis, ſtimulum praebent. Ex hac ratione, *Rheum* à quibuſdam praeceptum ‡ rejiciendum eſt.

Emetica

† Vide *Pract. Eſſ.* page 160.
‡ Vide Clarke *Pract. Eſſ.* page 164.

Emetica—ad confilium, de quo nunc agimus, efficiendum, a quibufdam multùm laudantur. || Ad hunc finem, ut mihi videtur, minimè valent Emetica. Quamvis *Ipecacuanham* ad fedandum dolorem uterinum, et diaphorefin promovendam, parvulis dofibus, cum beneficio quodam effe adhibitam, ut credam facilè adducor.

Miffio fanguinis—Huic remedio maximè fidentes, quidam auctores, fanguinis miffionem, tum *generalem*, tum *topicam* praecipiunt. † Alii autem, qui hoc morbo laborantibus medicinam faepe fecerunt, omnes ejufmodi evacuationes effe nocivas putant. ‡ Nec ad hanc, nec ad illam, de hac re, opinionem totus accedere volo. Ratione enim conditioni aegrotae priori et conftitutioni, morbi tempori, anni tempeftati,

|| Vide WALSH *loco citato*, page 40.

† LEAKE, vol. ii. page 99.—DENMAN, page 19.

‡ DR. JOS. CLARKE—DR. FORSTER—DR. JOAN. CLARKE—DR. HAMILTON.

tempeſtati, et morbi epidemici graſſantis indoli, habitâ, ſanguis ſaepe commodiſſimè mittatur.

II. *Conſilium ſecundum eſt, vires aegrotae ſuſtinere.* Morbus, de quo agimus, typho hoc convenit. Si vires aegrotae paucos per dies ſuſtentari poſſint, morbus ultro ferè ceſſat. Maximi igitur eſt momenti, hoc conſilium obſervare. Medicamenta autem idonea, tam viribus pollentia, ut tales edant effectus, et ventriculo ſint grata, ſeligere, eſt difficile. *Pulvis Corticis Peruviani* e. g. doſibus ſatis largis adminiſtratus, nauſeam concitat; cum *aromatis* ſumptus, calorem auget; formâ *decocti vel infuſi*, effectus vix ſenſibiles praeſtat. Hoc igitur remedium efficaciſſimum per anum adminiſtrandum eſt, *Ope Mucilaginis Amyli et Tincturae opii fiat enema quod.*

Inteſtinis antea purgatis, quartâ quâque horâ, injiciatur.

Vinum aquâ rite mixtum, ſatis larga quantitate, prout res poſtulent, ſumat aegrota. Quod

ſi

ſi pulſus fiat citatior et corporis calor augeatur, nitrum, doſibus idoneis, praecipiatur. *Vinum rubrum* aliis anteponendum eſt, nonniſi aliud diverſum aegrotae ſit gratiſſimum.

Cubiculum *frigidum* ſervatum, et aëre liberiùs excepto perflatum, ad aegrotae vires ſuſtentandas multùm confert.

Ex cibo animali optima ſunt e *gelatina animali* praeparata. Sed etiam haec manu parcâ danda ſunt. *Vegetabilia* igitur, qualia ſunt, *Sago*, *Tapioca*, *&c.* praecipuam cibi partem conſtituant.

III. *Tertium conſilium ſigna moleſtiſſima levare* tendit. Hoc quidem conſilium in omnibus morbis locum habet. In hoc morbo, ſigna graviſſimè urgentia ſunt nauſea, obſtipatio, pervigilium, quibus *ſedandis*, *Emetica mitiora*, *Laxantia*, et *Opiata* maximè proſunt.

FINIS.